

12096 - Rasûller arasındaki üstünlük

Soru

Allah Teâlâ'nın:

﴿...تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾

“İşte bu elçiler; onlardan bir kısmını bir kısmına üstün kıldık...”

Sözü ile:

﴿...لَا نَفَرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ...﴾

“...Biz, O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz...”

Sözünün arasını nasıl bulabiliriz?

Detaylı cevap

Hamd,

yalnızca Allah'adır.

“Allah Teâlâ'nın:

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا﴾

﴿بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ...﴾ [سورة البقرة من الآية: 253]

“İşte

bu elçiler; onlardan bir

kısmını bir kısmına üstün kıldık...”

(Bakara

Sûresi: 253)

Sözü, Allah Teâlâ'nın şu sözü gibidir:

وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ ... ﴿

النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ﴿ [سورة الإسراء من
[الآية: 55]

“Andolsun ki biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına (kendisine îmân edenlerin çokluğu ve ona kitap indirmekle) üstün kıldık ve Davud’a da Zebur’u verdik.” (İsrâ Sûresi: 55)

Dolayısıyla nebi ve rasûllerin birbirinden üstün olduğunda şüphe yoktur. Buna göre rasûller nebilerden daha üstündürler. Rasûllerden Ulu’l-Azm olarak bilinenler, onların dışındaki diğer rasûllerden daha üstündürler. Rasûllerden Ulu’l-Azm olarak bilinenler beş tanedir. Allah Teâlâ onları Kur’an’da iki âyette zikretmiştir.

Birincisi: Âhzâb Sûresi: 7. âyet:

Allah Teâlâ bu âyette şöyle buyurmuştur:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ

النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿ [سورة
[الأحزاب الآية: 7]

“(Ey Nebi! Hatırlar mısın?) Biz, nebilerden (risâleti tebliğ edeceklerine dâir) söz almıştık. Senden, Nûh’tan, İbrahim’den, Musa’dan ve Meryem oğlu İsa’dan da (söz almıştık). Biz, onlardan (risâleti tebliğ ederek emâneti yerine getireceklerine ve birbirlerini tasdik edeceklerine dâir) kesin bir söz almıştık.” (Ahzâb Sûresi: 7)

Bu

rasûller: Muhammed, Nuh,

İbrahim, Musa ve Meryem oğlu İsa'dır -Allah'ın salât

ve selâmı, hepsinin üzerine olsun-.

İkincisi:

Şûrâ Sûresi: 13. âyet:

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا بَلَغَ
وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا
فِيهِ... [سورة الشورى من الآية: 13]

“(Ey insanlar! Allah’ı birlemek ve O’na

itaat etmek sûretiyle) ‘Dîni ayakta tutun ve onda ayrılığa

düşmeyin’ diye Nûh’a (tebliğ etmesini) tavsiye ettiğini,

sana vahyettiğimizi, İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya tavsiye

ettiğimizi, Allah size dîn kıldı.” (Şûrâ Sûresi:

13)

Bu beş kişi, rasûller içerisinde en fazîletli

olanlardır.

Allah Teâlâ’nın mü’minler hakkındaki:

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ [سورة
البقرة الآية: 285]

“Elçi

(Muhammed

-sallallahu aleyhi ve sellem-) Rabbi tarafından kendisine indirilene
îmân etti. Müminler de îmân ettiler.

Onlardan her

biri Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine îmân ettiler.

O’nun elçileri arasında

hiçbirini

(diğerinden)

ayırt etmeyiz. İşittik ve îmân ettik. Ey

Rabbimiz! Bizi(m günahlarımızı) bağışla.

Dönüş(ümüz de yalnızca) sanadır’ dediler.” (Bakara

Sûresi: 285)

Bunun amlamı: Îmân konusunda

Allah’ın elçileri arasında ayırım yapmayız. Aksine

biz, onların gerçekten

Allah Teâlâ tarafından gönderilen elçiler

olduklarına, onların yalan söylemediklerine, sözlerinin

doğru olduğuna ve Allah

Teâlâ tarafından tasdik edildiklerine îmân ederiz.

İşte

Allah Teâlâ’nın:

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ...

(رُسُلِهِ... [سورة البقرة من الآية: 285

“...Biz, O’nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz...” (Bakara

Sûresi: 285)

Sözünün

anlamı şudur: Îmân konusunda hiçbirini diğerinden

ayırt etmeyiz. Aksine hepsinin gerçekten Allah Teâlâ tarafından gönderilen elçiler olduklarına î mân ederiz.

Fakat Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’den sonraki elçilere ittibâyı içeren î mân, sadece Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e hastır (yani O’nun şeriatından başkasına ittibâ edilemez). Zirâsadece Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e ittibâ edilmesi gerekir. Çünkü O’nun şeriatı,onun dışındaki bütün şeriatları nesh etmiştir. Böylelikle rasûllerin hepsine î mân edilmesi gerektiğini öğrenmiş bulunuyoruz.Onların gerçekten Allah Teâlâ tarafından gönderilen elçiler olduklarına î mân ederiz. Ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in gönderilmesinden sonra geçmiş bütün dînlerin, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’in şeriatıyla nesh edildiğinden dolayı bütün insanların sadece Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’e yardım etmeleri farz olmuştur.

Nitekim Allah Teâlâ, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in dîni dışındakibütün dînlerihikmetiyle nesh etmiştir.

Bunun içindir ki O şöyle buyurmuştur:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعاً الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿[سورة الأعراف الآية: 158]

“(Ey elçi!) De ki: Ey

insanlar! Ben, Allah’ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisiyim. Ki göklerin ve yerin mülkü O’nundur. O’ndan

başka hak ilah

yoktur, O diriltir ve öldürür. O halde Allah’a ve Allah’a ve O’nun sözlerine inanan elçisine, o ümmî

peygambere îmân edin ve O’na uyun (Allah’a itaat olan emirlerini yerine getirin) ki doğru yolu bulasınız.”

(A’râf Sûresi: 158)

Bu sebeple Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in

dîninin dışındaki bütün dînler nesh olunmuştur. Fakat rasûllere ve onların hak olduklarına îmân etmek, olması gereken zorunlu bir şeydir.”